

Prószków – Przysiecz
21 października 2018 r.

Gazetka Parafialna

WYDANIE SPECJALNE

ks. Andrzej Hanich
proboszcz w Prószkowie
w latach 2007-2018

11 lat życia w służbie prószkowskiej parafii

Objąłem parafię św. Jerzego w Prószkowie w niedzielę 18 marca 2007 r., a więc dwa tygodnie po nagłej śmierci śp. ks. Erharda Heinricha, który był proboszczem w Prószkowie przez prawie 30 lat.

Kiedy, po 11,5 latach posługi proboszczowskiej, z powodu pogorszenia stanu mego zdrowia, odchodzę z parafii, chciałbym zdać sprawę z najważniejszych dokonań tego czasu.

1. Sprawy duszpasterskie

Od początku wraz z Ks. Wikarym staraliśmy się wychodzić naprzeciw potrzebom i oczekiwaniom naszej prószkowskiej społeczności i stale wzbogacaliśmy parafialną ofertę duszpasterską o coraz to nowe elementy, których dotychczas nie było. Wartość dodaną w ciągu tych 11,5 lat stanowią wprowadzone w tym czasie:

- sobotnia msza św. wieczorna w Prószkowie jako pierwsza msza niedzielna (od 2007 r.). Obecnie, wraz z tą sobotnią mszą św., mamy w Prószkowie i Przysieczu w niedziele i święta aż 6 mszy św.

- upowszechnienie praktyki przyjmowania komunii św. na rękę przez wiernych (poprzedzone pogłębionym objaśnieniem teologicznym i praktycznym przećwiczeniem z każdym wiernym „na sucho”), a także wdrożenie zachowania prawidłowych postaw liturgicznych podczas celebracji mszy św. (od 2007 r.).

•każdej soboty od 17⁰⁰ do 18⁰⁰ jesteśmy do dyspozycji wiernych w konfesjonale, dając okazję do spowiedzi św., co traktujemy jako przygotowanie do chrześcijańskiego przeżycia niedzieli (od 2007 r.).

•wprowadziliśmy przed sobotnią mszą św. wieczorną nabożeństwo – naprzemiennie – jednego razu ku czci Matki Bożej Prószkowskiej (najczęściej jest to śpiew dawniej nieznanych u nas Godzinek o Niepokalanym Poczęciu NMP), a po tygodniu, w kolejną sobotę – Koronkę do Bożego Miłosierdzia (od 2007 r.).

•wprowadziliśmy mszę świętą za ojczyznę w dniach świąt narodowych (3 maja i 11 listopada) (od 2007 r.).

•w zakresie duszpasterstwa mniejszości niemieckiej wprowadziliśmy drugą w miesiącu mszę św. niedzielną w języku niemieckim (od 2007 r.).

•zamiast mszy szkolnej w czwartki wieczorem, na którą przychodziło coraz mniej dzieci (których w ogóle jest coraz mniej, mają one coraz więcej zajęć dodatkowych, a parafia jest rozległa, zaś rodzice do późna w pracy, a więc nie było komu tych dzieci przyprowadzić do kościoła o zmroku w porze jesienno-zimowej) wprowadziliśmy od 2012 r. rodzinną mszę św. niedzielną ze specjalnym kazaniem dla dzieci przedszkolnych i dzieci ze szkoły podstawowej o godz. 11¹⁵. Głosimy na niej kazania w sposób zrozumiały dla dzieci, kilkusobowa schola dziecięca śpiewa piosenkę, a podczas modlitwy powszechnej same dzieci wypowiadają własne intencje do mikrofonu, zaś na początku komunii św. wiernych przychodzą po specjalne błogosławieństwo kapłańskie (krzyżyk na czole) – chodzi o wyrobienie w tych dzieciach nawyku podchodzenia w przyszłości do komunii św.

•przybyło nam sześciu nadzwyczajnych szafarzy eucharystii (po trzech w Prószkowie i w Przysieczy), a od 2010 r. parafialne grono ministrantów-chłopców zasilili dziewczęta jako ministrantki.

•oprócz dorocznych rekolekcji parafialnych przeżyliśmy w naszej parafii w tym okresie dwukrotnie misje święte, czyli wydłużone i pogłębione rekolekcje św. – w 2008 i 2017 r.

•doroczne rekolekcje dla młodzieży uczącej się w Pomologii przybrały też nową formę – odbywają się w tamtejszej sali gimnastycznej, po jednym dniu - w październiku, Adwencie i Wielkim Poście - w ramach

zając lekcyjnych, przez dwie godziny lekcyjne; tym sposobem ogarniamy rekolekcjami większość młodzieży uczącej się w Pomologii (od 2007 r.).

- każdego roku dzieci i młodzież pod kierunkiem p. Krystyny Henschel wykonuje religijne przedstawienie teatralne w okresie Bożego Narodzenia (jasełka), bądź Wielkanocy, bądź też poświęcone św. Janowi Pawłowi II.

- od 2007 r., paralelnie do liturgii parafialnej w Prószkowie, wprowadziliśmy w Przysieczy sprawowanie obrzędów Triduum Sacrum, święcenie pokarmów wielkanocnych, rezurekcję i pasterkę Bożego Narodzenia, a także procesję Bożego Ciała ulicami wioski w sam dzień tej uroczystości (dawniej procesja odbywała się w niedzielę po Bożym Ciele) a pod koniec czerwca (na początek wyjazdów wakacyjnych) specjalne błogosławieństwo (św. Krzysztofa) pojazdów i ich kierowców, które odprawiane jest również w Prószkowie.

- dla kościoła w Prószkowie udało mi się w 2008 r. pozyskać relikwie Krzyża św., oprawione w piękny relikwiarz w kształcie monstrancji z początków XIX wieku, którym udzielamy błogosławieństwa mszalnego w każdy piątek z rana i który też podajemy wiernym do indywidualnego uczczenia zaraz po tej mszy św.

- dla kościoła w Przysieczy udało mi się w 2011 r. pozyskać (od kard. S. Dziwisza) relikwie św. Jana Pawła II. Relikwie te oprawione w niezwykle piękny relikwiarz (przedstawiający szczyt pastorału papieskiego w kształcie charakterystycznego krzyża, który obejmują splecione dłonie Jana Pawła II), uczyniły kościół w Przysieczy lokalnym sanktuarium tego Świętego Papieża, w którym od tego czasu regularnie, w jedną z niedziel miesiąca po południu, przy dość licznym udziale wiernych, odprawiane jest tu nabożeństwo ku czci św. Jana Pawła II, patrona małżeństw, dzietności małżeństw i rodzin.

- od 2008 r. podczas wielkopiątkowej liturgii Męki Pańskiej i w Prószkowie i w Przysieczy do adoracji krzyża podchodzą wszyscy wierni obecni w kościele i oddają mu głęboki pokłon, zaś po powrocie z liturgii wielkopiątkowej do domu każdy ze złości całuje krzyż, który posiada w swoim mieszkaniu.

- od 2012 r. w jedną z niedziel miesiąca września, tzn. przed dniem św. Franciszka (4 października), wprowadziliśmy coroczne

błogosławieństwo zwierząt i ich właścicieli w Prószkowie i Przysieczy, aby przez to uwrażliwić wiernych na humanitarne traktowanie tych naszych „braci mniejszych”.

- w 2007 r. wprowadziliśmy regularną sprzedaż tygodnika katolickiego „Gość Niedzielny”, którego czytelnictwo, niestety, spadło w ostatnim czasie - początkowo rozprowadzaliśmy nawet do 100 egzemplarzy tygodniowo, a obecnie zaledwie 20 egzemplarzy.

- w 2012 r. rozprowadziliśmy w parafii 240 egzemplarzy książeczki „Zwycięzca Śmierci”, zawierającej teksty liturgiczne nabożeństw Wielkiego Tygodnia oraz ponad 200 egzemplarzy modlitewnika „Droga do Nieba”, przy czym na półce pod chórem kościoła parafialnego znajduje się stale ponad 30 „dyżurnych” egzemplarzy tego modlitewnika, które można doraźnie pobierać do użytku w trakcie nabożeństw.

- od 2008 r. zaprowadziliśmy i prowadzimy stale aktualizowaną na bieżąco stronę internetową naszej parafii, z cotygodniowym porządkiem nabożeństw, ogłoszeniami parafialnymi i całorocznym kalendarzem z intencjami mszalnymi, dzięki czemu można mieć bezpośredni wgląd w aktualny stan spraw parafialnych i stan zamówionych intencji mszalnych. Stronę tę każdego roku odwiedza ok. 25 tys. internautów.

- od 2008 r. rozprowadzamy każdego miesiąca drukowaną na papierze gazetkę parafialną w formacie A5, zawierającą miesięczny porządek nabożeństw, w liczbie od 600 do 750 egzemplarzy.

- w 2016 r., w związku z ogłoszonym przez papieża Franciszka Rokiem Miłosierdzia, ułożyłem z modlitw odmawianych prywatnie przez św. Jana Pawła II i wydałem własnym sumptem modlitewnik pt. „Mój Jezu, Miłosierdzia!”, który następnie rozdałem bezpłatnie wśród parafian w liczbie ok. 1200 egzemplarzy.

- od 2013 r. działają w naszej parafii cztery Róże Różańcowe – trzy w Prószkowie, a jedna w Przysieczy.

- odbyliśmy kilka pielgrzymek parafialnych do sanktuariów krajowych (m.in. na Jasną Górę, do Lichenia i innych) i zagranicznych (Lourdes-2008, 2011).

- od kilku lat wspieramy charytatywnie, przez organizowane w okresie Bożego Narodzenia zbiórki darów, monarowski Dom Samotnej Matki i Dziecka w Zopowych w powiecie głubczyckim, a poprzez kolektę

pasterkową i odpisywanie 1% procenta podatku w rocznym rozliczeniu podatkowym wspieramy również diecezjalny Dom Samotnej Matki i Dziecka w Opolu-Grudziecach oraz Schronisko dla Bezdomnych im. św. brata Alberta w Bielicach k. Niemodlina (od kilku lat, każdego roku, na ostatniej stronie gazetki parafialnej w miesiącach od stycznia do kwietnia zamieszczamy apel do wiernych w tej sprawie).

- nade wszystko jednak najważniejszą sprawą w ciągu tych 11,5 lat była zwyczajna praca duszpasterska wszystkich nas, kapłanów, polegająca na regularnym codziennym sprawowaniu w obu świątyniach parafialnych i kaplicy DPS-u mszy św., odprawianej także za parafian (tu ciekawostka: w niedzielę 26.08.2018 r. msza św. w Przysieczy była nawet transmitowana na falach telewizji regionalnej TVP 3 Opole!), comiesięcznych odwiedzin chorych, udzielaniu chrztów, ślubów i prowadzeniu pogrzebów, głoszeniu kazań, posłudze konfesjonału, katechezie szkolnej, własnej modlitwie kapłańskiej za parafian i wielu indywidualnych rozmowach duszpasterskich, przeprowadzonych z osobami znajdującymi się w potrzebie i w konsekwencji niesieniu im wielorakiej pomocy, o której najczęściej wie tylko Pan Bóg i sami zainteresowani.

2. Sprawy gospodarcze

Substancja materialna parafii prószkowskiej jest w ogromnej większości zabytkowa i wymaga nieustannej troski i remontów, które uzależnione są od środków finansowych, o które trzeba było ciągle zabiegać.

- w 2007 r. wyremontowaliśmy gruntownie wewnątrz ponad 300-letniego budynku plebanii (niestety, bez wymiany okien, bo konserwator zabytków nie wyraził zgody). Remont polegał na całkowitej wymianie na nowe wszystkich podstawowych instalacji budynku, a więc instalacji elektrycznej, telefonicznej, wodno-kanalizacyjnej i instalacji centralnego ogrzewania, nowej aranżacji pomieszczeń i wykonaniu czterech nowych łazienek (do tej pory na plebanii była tylko jedna łazienka), pomalowaniu ścian, sufitów, odnowieniu podłóg we wszystkich pomieszczeniach wraz z położeniem nowej posadzki w hallu na parterze oraz wyposażeniu pomieszczeń w meble i niezbędne sprzęty domowe. Łączne koszty remontu wnętrza plebanii wyniosły około 200 tys. zł – z tego 100 tys. zł

pochodziło od parafian, a drugie 100 tys. pozyskałem od zaprzyjaźnionych darczyńców spoza parafii, którzy chcieli pozostać anonimowi.

- w 2007 r. odwilgocone zostały mury kościoła w Przysieczy przez wykonanie drenażu wokół świątyni (wykop drenażowy, położenie folii guziczkowej i rur drenażowych oraz zasypanie tego żwirem – zużyliśmy ok. 40 ton żwiru), doprowadzeniu instalacji wodnej i kanalizacyjnej do kościoła. Nad zakrystią został położony nowy dach, a jedno z pomieszczeń gospodarczych przy zakrystii zostało zaadaptowane na sanitariat, którego tak bardzo brakowało. Łączne koszty remontu wyniosły około 40 tys. zł – z tego 20 tys. zł pochodziło od Przysieczan, a drugie 20 tys. pozyskałem od anonimowych darczyńców spoza parafii.

- w 2008 r. w Prószkowie wykonane zostały prace inwentaryzacyjne dotyczące budynku kościoła (warte kilkadziesiąt tysięcy złotych, a wykonał je bezkosztowo, „po przyjaźni”, mój kolega, znany i uznany fachowiec w dziedzinie budownictwa, zaś nasz parafianin, wykładowca Politechniki Opolskiej, dopełnił tego dzieła w 2014 r., dokonując również nieodpłatnie nadzwyczaj precyzyjnego pomiaru wnętrza kościoła, przez odwzorowanie wnętrza świątyni przy pomocy najnowocześniejszego skanera laserowego – przez tzw. skanowanie laserowe wnętrza kościoła – z precyzją pomiaru około 3 milimetrów), aby na tej podstawie można było sporządzić fachową dokumentację techniczną budynku kościoła, która jest niezbędna we wszelkich procedurach ubiegania się o środki zewnętrzne na ratowanie tego zabytku.

- w 2008 r. powiększony został teren obu naszych cmentarzy parafialnych – w Prószkowie przez usunięcie ogrodzenia dzielącego dotychczasowy cmentarz parafialny od tzw. cmentarza komunalnego i połączenie obu tych cmentarzy w jedną całość (przez bezkosztowe pozyskanie od Gminy Prószków i przyłączenie działki przylegającej do dotychczasowego cmentarza kościelnego; obecnie już cały cmentarz w Prószkowie jest własnością parafii) oraz terenu cmentarza parafialnego w Przysieczy przez nabycie od Gminy Prószków i przyłączenie działki o pow. 0,5 ha przylegającej do dotychczasowego terenu kościelnego (o pow. 0,5 ha). Tak więc teren kościelny w Przysieczy (tzn. dotychczasowy cmentarz z kościołem i z dokupioną działką) obejmuje obecnie areał 1 ha powierzchni. Koszty powiększenia cmentarza w Przysieczy (tzn. nabycie

na własność parafii działki o pow. 0,5 ha) wyniosły około 30 tys. zł, które w większości pochodziły od Przysieczan.

- w 2008 r. dzięki finansowemu wsparciu ze strony kilkunastu parafian, przybyło naszej parafii 14 nowych ornatów mszalnych (tzw. gotyckich), które uszyte zostały z użyciem najpiękniejszych elementów ze starych ornatów (tzw. romańskich), które niszczały dotąd, leżąc bezużytecznie w komórce na chórze kościelnym. Doszły do tego kolejne nowe ornaty i szaty ministranckie, nabywane sukcesywnie i ofiarowane przez parafian w ciągu tych jedenastu lat.

- w 2008 r. dla kościoła w Prószkowie udało mi się odnowić dwa uszkodzone zabytkowe kielichy mszalne oraz odzyskać zaginiony zabytkowy srebrny kielich mszalny z dedykacją dla ks. Emila Sukatscha, proboszcza w Prószkowie przed ks. H. Kwiotkiem, który nie wiadomo w jakich okolicznościach, najpewniej podczas zawieruchy wojennej, znalazł się aż w diecezji łomżyńskiej (w miejscowości Łoje).

- w 2008 r. dla kościoła w Prószkowie poddaliśmy konserwacji (którą fachowo przeprowadziła uznana konserwatorka zabytków z Opola), XVIII-wieczny obraz olejny Matki Boskiej z Dzieciątkiem (Hodegetria) na płótnie, odnaleziony na strychu farskim, który umieściliśmy na widocznym miejscu na bocznej ścianie świątyni parafialnej - do kultu wiernych, jako wizerunek Matki Boskiej Prószkowskiej, Patronki naszego miasta. Poddaliśmy również konserwacji XVIII-wieczny duży drewniany krucyfiks znajdujący się dotąd w hallu na parterze plebanii, który obecnie znajduje się przed głównym ołtarzem w kościele parafialnym. W ten sposób ukrzyżowany Zbawiciel, który zwieszoną głowę i martwe spojrzenie zdaje się kierować ku środkowi ołtarzowego stołu ofiarnego, na którym dokonuje się przeistoczenie chleba i wina w Ciało i Krew Pańską, podkreśla jedność Ofiary Krzyża Chrystusowego z Ofiarą Eucharystyczną mszy św., która jest sakramentalnym uobecnieniem Męki, Śmierci i Zmartwychwstania Pańskiego. Łączne koszty konserwacji obrazu i krzyża wyniosły 18 tys. zł, które pozyskałem od anonimowych darczyńców spoza parafii.

- w 2008 r. dla kościoła w Przysieczy poddaliśmy konserwacji mocno zniszczony XVIII-wieczny krucyfiks z najstarszej kapliczki wiejskiej przy ul. Strażackiej w Przysieczy, który po renowacji, jako

dziedzictwo wiary ojców, został również uroczystie intronizowany w kościele przysieckim. Koszty konserwacji krzyża wyniosły 3 tys. zł – pozyskałem je od anonimowych darczyńców spoza parafii. W 2008 r. dla kościoła w Przysieczy poddaliśmy również konserwacji drewnianą rzeźbę Piety (tj. Matki Boskiej Bolesnej trzymającej w ramionach martwe ciało Jezusa po zdjęciu z krzyża) z przełomu XIX i XX wieku, która po renowacji została umieszczona w zakrystii kościoła w Przysieczy. Jest to mój osobisty dar dla kościoła w Przysieczy. Koszty konserwacji Piety wyniosły 2 tys. zł – pozyskałem je od anonimowych darczyńców spoza parafii.

- w 2008 r. pozyskałem nieodpłatnie na własność parafii, jako jej materialne zabezpieczenie, na mocy ustawy regulującej stosunki Państwo – Kościół z maja 1989 r., 13,6325 ha ziemi rolnej, położonej w miejscowości Sarny Wielkie, gm. Niemodlin, nad rzeką Nysą Kłodzką (działki nr 64/2 i 53/1) oraz (w 2009 r.) 0,4 ha łąki w miejscowości Surowina, w gminie Łubniany. Czynn z uprawy ziemi rolnej w Sarnach Wielkich (6-7 tys. zł), płacony przez dzierżawcę, Spółdzielnię Rolniczą w Wydrowicach k. Niemodlina, zasila corocznie finanse parafii.

- w 2009 roku (od czerwca do października) dokonaliśmy wymiany pokrycia dachu na budynku świątyni parafialnej w Prószkowie i zadaszenia przybudówek (zakrystia, loża kolatorska, klatka schodowa na chór), wytrucia kołatka w wieźbie dachowej, zainstalowanie nowej instalacji odgromowej i nowych rynien na budynku kościoła oraz renowacji szczytu murów i wieży kościoła w Prószkowie. Koszty tego remontu wyniosły 530 tys. zł – z tego 466 tys. pozyskałem z dotacji ministerialnej i gminnej, a kolejnych 64 tys. zł pochodziło z ofiar parafian. Ponadto projekt budowlany, warty ponad 20 tys. zł i dokumentację grantową pozyskałem bezkosztowo - wykonał je nieodpłatnie mój przyjaciel, wspomniany już wybitnej klasy inżynier budownictwa.

- w 2009 roku (od czerwca do października) dokonaliśmy również generalnego remontu kościoła filialnego w Przysieczy, w którym obecnie, za wyjątkiem murów, organów i stacji Drogi Krzyżowej, wszystko jest nowe. Kościół w Przysieczy otrzymał wówczas: nowe ogrzewanie (podłogowe) z piecem grzewczym, nową granitową posadzkę, odwłoczenie ścian od wewnątrz (poprzez tzw. iniekcje i nasączenie

murów na poziomie posadzki specjalnym preparatem izolującym, który hamuje proces zawilgocenia ścian) i drenaż murów kościoła od zewnątrz, wymalowanie wnętrza świątyni, wymianę kabli elektrycznych i całkowicie nowe nagłośnienie i oświetlenie, nowe ołtarze: główny (otrzymany w darze, a pochodzący z kościoła parafialnego St. Dionysius w Nordwalde w diecezji Münster), boczny (ze zlikwidowanej kaplicy sióstr służebniczek leśnickich w Tworogu), stół eucharystyczny czyli ołtarz „twarzą do ludzi” wraz z ambonką, a w głównym ołtarzu nowe obrazy, m.in. kopia Piety El Greco (wykonana przez artystę-malarza Edwarda Szczapowa z Opola) i figury: Zmartwychwstałego Jezusa, św. Jana Marii Vianneya – patrona proboszczów (z racji Roku Kapłańskiego) i św. Ojca Pio z Pietrelciny (wykonany przez artystę-rzeźbiarza Mariana Korczyka z Radzyna Podlaskiego, woj. lubelskie) oraz zabytkowa XIX-wieczna płaskorzeźba „Ukoronowania Najświętszej Maryi Panny”, nowe tabernakulum, „papieski” krzyż procesyjny, sedilia, księgi liturgiczne, świeczniki i chodniki, a w kościele nowe ławki dla wiernych, dębowe schody na chór i konfesjonał oraz wyświetlacz numerów pieśni z modlitewnika „Droga do nieba”, ozdobne kraty drzwiowe i okienne, zaś na kościele nowe pokrycie dachowe dachówką o najwyższej jakości wraz z odgromnieniem i uziemieniem (czyli z tzw. bednarką wkopaną do ziemi dookoła kościoła) oraz wymalowanie elewacji kościoła od zewnątrz i pokrycie blachą miedzianą szczytu wieży, a także wymalowanie i wyposażenie w nowe meble zakrystii oraz wybudowanie nowej dzwonnicy z trzema nowymi dzwonami (oprócz dotychczasowej sygnaturki na wieży kościoła), wśród których są dwa dzwony przeniesione z kościoła poewangelickiego w Prószkowie. Łączne koszty remontu kościoła w Przysieczy wyniosły 350 tys. zł – z tego 330 tys. pozyskałem od anonimowych darczyńców spoza parafii, a kolejnych 20 tys. zł od parafian z Przysieczy. Ponadto projekt budowlany, warty ponad 20 tys. zł, pozyskałem bezkosztowo - wykonał go nieodpłatnie mój przyjaciel, inżynier budownictwa.

• w 2010 r. dla kościoła w Prószkowie dokonaliśmy profesjonalnej konserwacji dwóch dużych, mocno nadgryzionych przez kołatka, zabytkowych rzeźb drewnianych, znajdujących się w kościele parafialnym w Prószkowie: figury św. Jana Nepomucena i figury św. Ignacego z Loyoli. Łączne koszty tej konserwacji i renowacji wyniosły 34 tys. zł –

pozyskałem je ze Starostwa Powiatowego - 19 tys. zł i Urzędu Marszałkowskiego - 15 tys. zł.

- w 2013 r., ponieważ nasze prószkowskie organy coraz częściej ulegały awarii, przeprowadziliśmy generalny remont organów w Prószkowie, którego koszty wyniosły 31 tys. zł, pozyskanych w połowie od parafian, a w połowie od anonimowych darczyńców spoza parafii.

- w 2012 r. naprawiliśmy uszkodzony dach i elewację frontową w domu parafialnym od strony ulicy Wojciecha Korfanteo wraz z zainstalowaniem nowych rynien na tym budynku. Koszty tej naprawy wyniosły około 10 tys. zł i pochodziły od parafian.

- w 2013 r. odnowiliśmy i na nowo ustawili na placu przed kościołem parafialnym w Prószkowie od strony rynku, wielki marmurowy krzyż, który musiał zostać rozebrany, bo groził zawaleniem. Koszty tego remontu wyniosły około 13 tys. zł i w całości pochodziły od parafian.

- na 10-lecie praw miejskich Prószkowa udało mi się, wraz z naszym Starostą H. Lakwą, bezkosztowo pozyskać kilkuletni, w dobrym stanie technicznym i znakomicie wyposażony, profesjonalny wóz strażacki dla naszej prószkowskiej Ochotniczej Straży Pożarnej.

- w 2014 r. (od lipca do września 2014 r.) przeprowadziliśmy niezwykle trudny remont wzmocnienia skarpy i najbardziej uszkodzonej i zagrożonej części muru oporowego wokół zabytkowego kościoła parafialnego w Prószkowie – na łuku drogi, tj. od schodów wiodących z placu kościelnego na rynek aż do schodów w stronę ul. W. Korfanteo (53 mb).

Remont ten polegał na wykonaniu wzmacniającego „płaszcza” żelbetowego o grubości 20 cm (zużyto 200 ton betonu) na całej zewnętrznej powierzchni muru, który jak obręcz objął istniejącą, rozsypującą się konstrukcję oporową. Wzmocnienie w postaci „płaszcza” zostało ponadto uzupełnione wieńcami – oczepami w trzech poziomach, równoległych do powierzchni terenu. Całość konstrukcji, na tym właśnie odcinku, pomiędzy kościołem a istniejącym murem, została oparta na 39 tzw. mikropalach o średnicy 20 i 30 cm i długościach ok. 7,0 i 12 m. Pozwoliło to na realne wzmocnienie skarpy i muru oporowego, a w konsekwencji i posadowienia budynku kościoła. Przy okazji wymieniono też nawierzchnię na całym placu wokół kościoła, podbijając ją warstwą

tłucznią o grubości 20 cm i wykładając ozdobną kostką betonową, a sam plac kościelny został „otwarty na rynek” (tzn. pozbawiony ogrodzenia od strony rynku, a na tym miejscu wybudowano szerokie schody wiodące na plac przy kościele), aby odsłonić całe piękno zabytkowej świątyni.

Koszty tego przedsięwzięcia wyniosły 530 tys. zł. Większość tej kwoty (300 tys. zł) pochodziła z uzyskanej po wielu staraniach dotacji z Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego, kolejnych 20 tys. zł z dotacji Gminy Prószków, dalszych ok. 130 tys. zł było wkładem własnym parafii (dary indywidualne i kolektki specjalne), a 80 tys. zł ze sprzedaży książki kucharskiej pt. *Smaki polskie i opolskie*. Ponadto projekt budowlany, warty ponad 20 tys. zł i dokumentację grantową pozyskałem bezkosztowo - wykonał je nieodpłatnie mój kolega, inżynier budownictwa.

- w 2015 r. odnowiliśmy sporej wielkości krzyż kamienny na cmentarzu parafialnym w Prószkowie, a w 2016 r. w kaplicy cmentarnej wymieniliśmy wszystkie okna, a na cmentarzu parafialnym przełożyliśmy fragment chodnika (od bramy przy ul. Szkolnej aż do studni). Kosztowało to łącznie ok. 13 tys. zł. Podobnie i w Przysieczy – wybrukowaliśmy kawałek placu w bliskim otoczeniu tamtejszego kościoła. W obu przypadkach pieniądze pochodziły z parafialnego funduszu cmentarnego.

- w marcu 2015 r. zamontowaliśmy (bezkosztowo) przy drzwiach kościoła w Prószkowie (od strony rynku) do użytku wiernych prototyp pierwszej w Polsce elektronicznej kropielnicy, która bezdotykowo – ze względów higienicznych – na impuls fotokomórki – dozuje na wyciągniętych dłoniach wchodzących do kościoła kilka kropel wody święconej, aby można było nią się przeżegnać – wzbudziło to niespodziewanie ogromne zainteresowanie tym pomysłem wszystkich ogólnopolskich i regionalnych mediów, zwłaszcza stacji telewizyjnych, które sprawę nagłośniły, promując przy tym znakomicie nasze miasto.

- w 2017 r. wymieniliśmy prawie wszystkie (18 różnej wielkości) zużyte, nie dające przewiewu, okna w naszym kościele parafialnym w Prószkowie, na nowe, uchylne okna, z podwójnymi szybami termoizolacyjnymi. Cena wykonania okien wraz z montażem wyniosła 71 tysięcy zł – pieniądze te w całości pochodziły od parafian. Ponadto projekt budowlany, warty ponad 8 tys. zł, wykonał bezkosztowo (nieodpłatnie) śp. Bernard Lellek.

• w 2017 r. wymieniliśmy instalację grzewczą w naszym kościele parafialnym. Dotychczasowy stary zużyty piec w prowizorycznej kotłowni mieszczącej się pod budynkiem kościoła i ogrzewający tylko sam budynek świątyni parafialnej, został wyłączony z użytku i wymieniony na nowy wysokiej klasy ekologicznej piec grzewczy na pellet (sprasowane drobne kawałki drewna), który umieszczony został w kotłowni przy plebanii i ogrzewa zarówno budynek kościoła, jak i budynek plebanii. W tym celu stara przyplebanijna kotłownia została pogłębiona i gruntownie wyremontowana, a do budynku plebanii został dobudowany nowy lekki komin (konstrukcja Schiedla), odprowadzający spaliny w bezpiecznej odległości od naszego zabytkowego kościoła. Jest to bardzo ważne, ponieważ dotychczasowy stary komin, biegnący w murze kościoła, i wychodzący ponad dachem naszej świątyni, był na poddaszu nieszczelny i zagrażał pożarem kilkusetletniej wieżbie dachowej kościoła. Tym sposobem stary, niebezpieczny komin został wyłączony z użytku. Obecnie kościół ogrzewany jest w ten sposób, że nagrzana przez spalanie pelletu w kotłowni plebanijnej gorąca woda płynie izolowanymi rurami, biegnącymi pod nawierzchnią placu kościelnego i pod posadzką zakrystii, do dawnej kotłowni pod kościołem, w której teraz nie ma już pieca, ale są w niej wymienniki ciepła i zaopatrzone w filtry dmuchawy, które nadmuchują do wnętrza świątyni ciepłe powietrze, nagrzane ciepłem pobranym z tej gorącej wody.

Do tego doszedł jeszcze gruntowny remont zakrystii wraz z położeniem nowej posadzki i wymianą dotychczasowego, zmurszałego, drewnianego wiatrołapu przy zakrystii od strony ul. Wojciecha Korfantego, na nowy, murowany wiatrołap, mieszczący w sobie również tak bardzo potrzebną przykościelną toaletę. Zamontowano również troje nowych drzwi zewnętrznych (w wiatrołapie i w kruchcie od strony rynku).

Łączne koszty obu tych inwestycji (budowy instalacji grzewczej i wiatrołapu) wyniosły ok. 250 tysięcy zł – pieniądze te pochodziły: z dotacji Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Opolu - prawie 100 tysięcy zł, z dotacji ze Starostwa Powiatowego w Opolu – 40 tys. zł, z trzeciej, wydanej pod koniec 2016 r.; książki kucharskiej pt. „Opolszczyzna w wielu smakach 2” - ok. 60 tys. zł oraz od parafian - 50 tys. zł. Ponadto projekt budowlany, warty ponad 30

tys. zł i dokumentację grantową pozyskałem bezkosztowo - wykonał je nieodpłatnie wspomniany mój przyjaciel, inżynier budownictwa.

- w 2018 r. przeprowadzono kolejne dwa znaczące remonty w kościele parafialnym w Prószkowie - skotwienie rozszielającego się fragmentu muru kościoła parafialnego na elewacji głównej od strony drogi, obejmujące klatkę schodową wiodącą na chór świątyni (którą dobudowano do budynku kościoła pod koniec XIX w.) oraz równolegle przeprowadziliśmy odwilgocenie mocno zamokniętych (do wysokości prawie 3 m) ścian kościoła parafialnego po całym obrysie murów budynku świątyni.

Zabieg odwilgocenia polegał na nawierceniu od zewnątrz, po całym obrysie świątyni, kilkuset otworów w murze, na głębokość 120 cm (grubość ścian kościoła – ok. 130 cm), tuż nad powierzchnią placu kościelnego, w które to otwory została wpuszczona specjalna substancja, wnikająca w materiał ceglany muru i po czasie przez krystalizację odcinająca (izolująca) mury kościoła od wilgoci postępującej w górę od zawodnionego podłoża świątyni.

Na odwilgocenie i skotwienie murów zebrano 172 tysiące złotych - po części od parafian oraz z dotacji (grantów) - 86,5 tys. zł ze Starostwa Powiatowego w Opolu, kolejnych 60 tys. zł z Gminy Prószków, 15 tys. z Polskiego Górnictwa Naftowego i Gazownictwa (PGNiG) oraz 5 tys. ze sprzedaży mojej książki kucharskiej pt. *Opolszczyzna w wielu smakach 2*. Ponadto projekt budowlany, warty ponad 20 tys. zł, i dokumentację grantową pozyskałem bezkosztowo - wykonał je nieodpłatnie mój przyjaciel, inżynier budownictwa.

Za okazaną wspaniałomyślność i ofiarność w ramach kolekt specjalnych i w formie indywidualnych darowizn na wspomniane wielkie remonty tej „perły architektury sakralnej śląskiego baroku” jaką jest nasza prószkowska świątynia parafialna, a także za regularne, w każdą niedzielę, składanie ofiar na jej bieżące utrzymanie i ogrzewanie, jestem Wam Wszystkim, Moi Kochani Parafianie, bardzo wdzięczny!!!

Ja zaś nie tylko prosiłem Was o pomoc, ale i sam od siebie starałem się też wnieść do parafii, ile tylko mogłem. W ciągu 11,5 lat mojego proboszczowania udało mi się pozyskać na wspomniane wyżej remonty - w gotówce pochodzącej z uzyskanych w wyniku usilnych starań dotacji i

grantów, w postaci bezkosztowo pozyskanej dokumentacji technicznej i grantowej oraz ze sprzedaży moich książek kucharskich - łącznie około 1,8 mln zł.

Nadmieniam przy tym, iż wszystkie tegoroczne finansowe zobowiązania wobec Kurii Diecezjalnej (już do końca 2018 r.) zostały już całkowicie uregulowane. Ponadto nasza parafia nie posiada żadnych długów ani zaciągniętych kredytów, zaś na remontowym koncie parafialnym znajduje się obecnie ok. 23 tys. zł, a na drugim parafialnym koncie, tzw. cmentarnym („śmieciowym”), ok. 4 tys. zł.

W dalszym ciągu czekają nas jednak kolejne konieczne remonty parafialne, jak: malowanie elewacji zewnętrznej i wewnętrznej kościoła parafialnego, konserwacja zabytkowych ołtarzy, odwilgocenie plebanii i domu parafialnego włącznie z wymianą dachu na tych budynkach, wymalowanie wnętrza plebanii i domu parafialnego, budowa nowego garażu - szacunkowe koszty tych remontów – to około 2 miliony zł.

Natomiast w najbliższym czasie czeka nas pilnie: wykonanie w stropie kotłowni przy kościele w Prószkowie nowego zsypu i podajnika opału do pieca ogrzewającego kościół i farę, aby palacz nie musiał wsypywać pelletu do pieca, wspinając się po drabinie na wysokość 2,5 metra. Koszty tej inwestycji to około 10 tysięcy złotych. Czekają nas również modernizacja ogrzewania w kościele w Przysieczy - przejście z opału drewnem na ogrzewanie prądem elektrycznym, bo w Przysieczy nie ma już palacza. Koszty tej inwestycji to kolejnych około 15 tysięcy złotych.

3. Praca naukowa - dla finansowego wsparcia parafii i promocji Prószkowa

W ciągu tych jedenastu lat, będąc również pracownikiem naukowym w Państwowym Instytucie Naukowym – Instytucie Śląskim w Opolu, uzyskałem habilitację (18.02.2009 r.), zostałem wybrany do Rady Głównej Instytutów Badawczych w Warszawie (w której działam od 2013 r. do chwili obecnej) oraz uzyskałem tytuł profesora zwyczajnego nauk humanistycznych (akt nominacji profesorskiej podpisał prezydent Rzeczypospolitej B. Komorowski 19.12.2014 r.).

Przygotowałem i opublikowałem (ze środków spoza parafii), oprócz kilkudziesięciu artykułów naukowych, pięć autorskich książek naukowych,

ważnych dla najnowszych dziejów Kościoła na Śląsku Opolskim: *Czas przełomu. Kościół katolicki na Śląsku Opolskim w latach 1945–1946* (Opole 2008), *Martyrologium duchowieństwa Śląska Opolskiego w latach II wojny światowej* (Opole 2009) i *Dekanaty i parafie Administracji Apostolskiej Śląska Opolskiego w latach 1945–1946* (Opole 2009) oraz dwutomową „książkę profesorską”: *Książdz infułat Bolesław Kominek, pierwszy administrator apostolski Śląska Opolskiego (1945–1951)*, (Opole 2012).

Ponadto, jako współautor i współredaktor, opublikowałem, pozyskując na to środki finansowe spoza parafii, dwie naukowe książki historyczne dotyczące dziejów Prószkowa: *Źródła do dziejów Prószkowa/ Quellen zur Geschichte von Proskau* (Opole 2012) i *Studia z dziejów Prószkowa* (Opole 2014), a trzecia, monografia, obecnie w opracowaniu, pt. *Prószków i okolica. Dzieje miejscowości i parafii*, powinna ukazać się za rok. Książki te, będące moim osobistym darem dla parafii, nie tylko wzbogacają wiedzę historyczną o naszym mieście i parafii, ale także promują Prószków.

Wydałem własnym sumptem również trzy książki kucharskie: *Opolszczyzna w wielu smakach. Skarby dziedzictwa kulinarnego. 2200 wypróbowanych i polecanych przepisów na przysmaki kuchni domowej* (Opole 2012); *Smaki polskie i opolskie. Skarby dziedzictwa kulinarnego. 2500 wypróbowanych i polecanych przepisów na przysmaki kuchni domowej* (Opole 2014) i *Opolszczyzna w wielu smakach 2. Skarby dziedzictwa kulinarnego. 2000 wypróbowanych i polecanych przepisów na przysmaki kuchni domowej* (Prószków 2016), które znakomicie wypromowały Prószków, a z których dochód ze sprzedaży, po spłaceniu niemałych kosztów druku tych książek, przekazałem na remonty zabytkowego kościoła parafialnego w Prószkowie.

4. Podziękowania

Na koniec Wam Wszystkim, Drodzy Parafianie, najgoręcej dziękuję za wspólne podążanie drogą wiary, za okazywaną mi przez lata życzliwość! Dziękuję za zrozumienie i wszelką pomoc niesioną chętnie w każdej parafialnej potrzebie!

Dziękuję Księżom, z którymi współpracowałem w Prószkowie! W ciągu tych jedenastu lat – mieliśmy w Prószkowie aż pięciu wikariuszy,

którzy - jako kapłani zaawansowani stażem wikariuszowskim, przychodzili do nas będąc już u szczytu kolejki oczekujących na objęcie samodzielnej parafii, i dlatego przeważnie odchodzili stąd w niedługim czasie, bo awansowali na proboszczów. Wszystkim tym księżom, tak wikariuszom, z obecnym, ks. Piotrem Reimannem na czele, jak i kolejnym kapelanom DPS-u, z obecnym, ks. Aleksandrem Janeckim, za pomoc i dobrą współpracę bardzo dziękuję!

Najgorzej dziękuję wszystkim, którzy byli bezinteresownie pomocni w sprawach parafialnych, a więc: świeckim katechetom, Radzie Parafialnej, autorowi projektów budowlanych i autorowi pomiarów elektronicznych, kierownikowi robót i pani pomagającej rozliczyć pozyskane granty, szafarzom Eucharystii, kustoszom dbającym o oba nasze kościoły i organistom w Prószkowie i Przysięczy, paniom prowadzącym scholę dziecięcą i pani przygotowującej przedstawienia teatralne, panom ogrzewającym oba nasze kościoły, orkiestrze, ministrantom i ministrantkom w Prószkowie i Przysięczy, osobom dbającym o ogród farski, osobom sprzątającym oba nasze kościoły i plebanię, osobie prowadzącej parafialną stronę internetową i osobie świadczącej chętną i efektywną pomoc przy prowadzeniu spraw kancelaryjno-parafialnych, ogrodnikom i indywidualnym ofiarodawcom kwiatów i krzewów ozdobnych do obu naszych kościołów, rzemieślnikom spieszącym z pomocą w każdej potrzebie parafialnej, osobom prowadzącym sprawy cementarne w Prószkowie i Przysięczy, naszym Doktorom (lekarzom) za natychmiastową i skuteczną pomoc lekarską w każdej mojej osobistej potrzebie, członkom mniejszości niemieckiej, pracownikom i dyrekcji Nadleśnictwa Prószków, wszystkich szkół i przedszkola, naszego DPS-u oraz władzom samorządowym: Starostwu Powiatowemu z p. Starostą i Gminie Prószków z p. Burmistrz – za okazywaną życzliwość i wieloraką pomoc!

WSZYSTKIM - mieszkańcom Prószkowa i Przysięczy - z głębi wdzięcznego serca, ze wzruszeniem, raz jeszcze mówię: Bóg zapłać!